

Prefàci

Jorgi lo libertari lo cor de sang e d'aur.

Dins una Provença onte los rites de clausura an longtemps justificadas totas las entpresas de confiscacion, Reboul es estat un dels sols contemporanèus a marcar lo territori en termes d'endevenidor. Sa mesura e son espèr son los de l'ome levat e coma per totes los eretics sa fe es raïanta e contagiosa.

Preséncia despertada, pesuga de questions e de revelaments, parla pas d'amor, de Tèrra e d'omes qu'en se donant en plen, ambe coratge e testarditge, lèst a pagar lo prètz fort de l'espèr.

Dins lo caminament rocassut de l'escritura e de la pensada troba las acorchas de lo que sap totjorn ont vol arribar. Es pas la pena de rementar aici coma aquo siaguèt fach (de luenh o de prdche) de parentèla amb los surrealistas o Valéry. Tot es clar a la partença coma a l'arribada e fins al joc de l'antifراسي. Aquo vol pas dire que tot sia simple.

Dins tota pojada i a un jutjament critic de l'espaci. Lo de l'escritura de Relol es eternament conquistat sul silenci o sus l'armast poctic. S'es mostrat plan abans ieu ço que l'obra d'aqueste poëta porta de navèl. Es per natura fonsament novelària. Es mai que mai unenca. Aquelas prôsas alargan lo Terraire Noù dubèrt en 1937. Son aquelas d'un ome a l'escota d'aquel temps multiple e en dialog perpetual amb el. Pèças de circonstància d'unes diran, per una part, Rebol es passat mèstre dins lo genre onte mantuns se son copats las dents. Privilègi de grand poëta de segur!

Recebi despuci un vingtenat d'ans, regularament, de troces anacronics d'aquel "puzzle" , man es crich es 0 estamp ats, es cambi al cor d' una amistat exigenta d'èsser tot plen frairenala.

Dins los passes de Rebol que me o demandava ai tomat faire sos camins tornant escriure en francés ço que siaguèt pensat en oc. Sabi, ara, d'un biais segur qu'una part de nostre onor poctic e occitanista se sonaJordi Rebol.

Joan-Maria Petit.